

Τό κριτήριο τῆς Ἀληθείας

Οἱ ἄνθρωποι κάθε ἐποχῆς καί κάθε πολιτισμοῦ ἀναζητοῦν ἀπαντήσεις γιά τόν ἑαυτό τους, γιά τή ζωή καί τόν προορισμό της, γιά τόν θάνατο. Ἀναζητοῦν λύσεις στά ὑπαρξιακά τους προβλήματα. Ἀναζητοῦν τήν Ἀλήθεια.

Ἡ ἀναζήτηση αὐτή, ἐνῶ εἶναι κοινή σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους ὄλων τῶν ἐποχῶν, δέν ὀδηγεῖ στίς ἴδιες ἀπαντήσεις. Γιά τόν λόγο αὐτό δημιουργήθηκε καί ὑπάρχει πληθώρα θρησκειῶν, φιλοσοφιῶν καί ἰδεολογικῶν ρευμάτων. Ἡ καδεμίá ἀπό αὐτές τίς τάσεις ὑποστηρίζει πώς κατέχει κατ' ἀποκλειστικότητα τό μυστικό τῆς Ἀλήθειας καί ὡς ἐκ τούτου τό κλειδί τῆς εὐτυχίας τοῦ ἀνθρώπου.

Στήν Ὁρθόδοξη αὐτοσυνειδησία ἡ Ἀλήθεια δέν ἀναζητεῖται στό ἐπίπεδο τῶν ἰδεῶν. Γιά τήν ἐμπειρία τῆς Ὁρθόδοξης ζωῆς ἡ Ἀλήθεια δέν εἶναι μιά ἰδέα, μιά ἄποψη, κάτι τό ἀπρόσωπο. Σύμφωνα μέ τήν Ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ, ἡ Ἀλήθεια, ἡ αἰώνια καί σωτήρια Ἀλήθεια, εἶναι ἓνα Πρόσωπο. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀποκαλύφθηκε στόν κόσμο ὡς ἡ Αὐτο-Ἀλήθεια, πού σώζει καί λυτρώνει τόν ἄνθρωπο.

Ἡ ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας δέν γί-

νεται μέ τή μεθοδολογία πού προτείνει ἡ φιλοσοφία καί ἐπιτάσσει ἡ ἰκανότητα τῆς διάνοιας. Δέν γίνεται μέ τήν ἔρευνα, γιά νά ἀπαντηθεῖ τό ἐρώτημα «Τί εἶναι ἀλήθεια». Ἡ ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας

Δέν ὑπάρχει ἀγάπη, ὅταν ἀπουσιάζει ὁ ἀγαπώμενος. Δέν ὑπάρχει ἀγάπη, ὅταν ἡ περί Θεοῦ ἄποψη ὀδηγεῖ στήν ἰδέα περί ἀνωτέρας δυνάμεως καί ἀπρόσωπου ὄντος.

γίνεται μέ τέτοιο τρόπο, ὥστε νά βρεθεῖ ἀπάντηση στό ἐρώτημα «Ποίος εἶναι ἡ ἀλήθεια». Ἔτσι κατανοοῦμε ὅτι ἡ ἀλήθεια βρίσκεται στή σχέση, στήν (ἐπί)κοινωνία μέ ἓνα συγκεκριμένο πρόσωπο, τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀλήθεια εἶναι προσωπική καί ὀδηγεῖ στή θεογνωσία.

Ἡ μεθοδολογία καί ὁ τρόπος πού ὁ Κύριος ὑπέδειξε γιά τή γνώση τοῦ Προσώπου Του καί, κατά συνέπεια, γιά τή γνώση τῆς μοναδικῆς ἀλήθειας, εἶναι ἡ ἐφαρμογή τῆς διδαχῆς Του. Συνεπῶς τό πλήρωμα τῆς Θεογνωσίας γίνεται ἐφικτό μέ τήν ἐκπλήρωση τῶν δύο μεγάλων ἐντολῶν τῆς ἀγάπης. Ὅποιος ἀγαπᾷ τόν Θεό καί τόν πλησίον μέ ὅλη του τήν ὑπαρξη, βρίσκει τήν ὁδό τῆς Θεογνωσίας. Ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ δρόμος

πού οδηγεί στην αλήθεια. Καί ἡ ἀγάπη ἐκδηλώνεται μέσα σέ σχέση. Δέν ὑπάρχει ἀγάπη, ὅταν ἀπουσιάζει ὁ ἀγαπώμενος. Δέν ὑπάρχει ἀγάπη, ὅταν ἡ περί Θεοῦ ἄποψη οδηγεί στήν ἰδέα περί ἀνωτέρας δυνάμεως καί ἀπρόσωπου ὄντος.

Γνώση, σύμφωνα μέ τήν Ἁγία Γραφή καί τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, σημαίνει ἔνωση καί κοινωνία ὑπαρξιακή. Θεογνωσία, λοιπόν, εἶναι ἡ ἔνωση Θεοῦ καί ἀνθρώπου. Τήν ἔνωση αὐτή ἐνεργεῖ τό Ἅγιο Πνεῦμα μέσα στήν Ἐκκλησία καί διά τῆς Ἐκκλησίας. Γιά τόν λόγο

Τό κριτήριο ἀναγνώρισης τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθρούς.

αὐτό ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθρούς εἶναι τό ἀπλανές κριτήριο τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τῆς ἀληθινῆς Θεοκοινωνίας, σέ προσωπικό, ἀλλά καί σέ ἐκκλησιολογικό ἐπίπεδο.

Ἡ ἐφαρμογή τῆς ἐντολῆς τῆς ἀγάπης πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τόν πλησίον βρίσκει τήν κορυφαία ἔκφρασή της στήν ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθρούς. Γι' αὐτό ἡ ἐκπλήρωση τῆς ἐντολῆς τῆς πρὸς τοὺς ἐχθρούς ἀγάπης οδηγεί στήν κορυφή τῆς θεογνωσίας. Ὡς ἐκ τούτου, ἀνάλογα μέ τή στάση τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στοὺς ἐχθρούς κρίνεται καί ὁ βαθμὸς καί ὁ τρόπος πού ἀντιλαμβάνεται καί γωρίζει τόν Θεό.

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τή δυνατότητα νά ἐλέγχει μέ τό κριτήριο τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἐχθρούς ὅλη τήν πνευματική του πορεία. Ἀνάλογα μέ τοὺς λογισμοὺς πού ἐμφανίζονται στήν καρδιά του, ὅταν ἀντιμετωπίζει τήν ἐχθρική στάση τῶν ἀνθρώπων καί τῶν δαιμόνων, μπο-

Ἀληθινὴ Ἐκκλησία εἶναι αὐτὴ πού διατηρεῖ ζωντανὴ τὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθρούς καί ἐμπνέει στὰ μέλη τῆς ζωῆ σύμφωνα μέ αὐτὴ τὴν ἀγάπη.

ρεῖ νά ἀξιολογήσει κατὰ πόσο βρίσκεται στὸν δρόμο τοῦ Χριστοῦ, πού σταυρώθηκε γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἐχθρῶν Τοῦ. Ἡ παρουσία ἀγάπης μέχρι αὐτολήθης γιὰ τοὺς ἐχθρούς, μέσα στήν καρδιά του, μαρτυρεῖ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἐνωθεῖ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι μέ τόν Θεό-Αλήθεια. Μαρτυρεῖ ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ Θεοῦ, τό ἦθος καί τό φρόνημά Του ἔχει ἀφομοιωθεῖ πλήρως ἀπὸ τό κτιστὸ πλάσμα Του, τόν ἄνθρωπο. Μαρτυρεῖ ὅτι ὁ θάνατος ἔχει νικηθεῖ κατὰ κράτος, διότι ἡ ἀναστημένη ζωὴ ἔχει γίνει ἡ μόνιμη κατάσταση τῆς ὑπαρξῆς του.

Ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ Ἀλήθεια, εἶναι καί ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας. Κατὰ συνέπεια, καί ἡ Ἐκκλησία εἶναι στυλὸς καί σῶμα τῆς Ἀλήθειας. Ποιὰ ὅμως εἶναι ἡ Ἐκκλησία; Μέσα στήν ἱστορία ἐμφανίζονται πολλές ομάδες πού διεκδικοῦν τόν τίτλο τῆς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας.

Καί στήν περίπτωση αὐτὴ τό κριτήριο ἀναγνώρισης τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθρούς. Ἀληθινὴ Ἐκκλησία εἶναι αὐτὴ πού διατηρεῖ ζωντανὴ τὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθρούς καί ἐμπνέει στὰ μέλη τῆς ζωῆ σύμφωνα μέ αὐτὴ τὴν ἀγάπη. Ἡ παρουσία Ἁγίων στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας διατηρεῖ ζωντανὴ τὴν κοινωνία μέ τόν Θεό τῆς ἀγάπης, μέ τὴν Ἀλήθεια.

Οἰκονόμος π. Ἀνδρέας Γκατζέλης,
Πρόεδρος τοῦ
Πνευματικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Ε.Γ.